

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ภาษาจีนกับภาษาไทย มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนกันกับความแตกต่างกันระหว่างคำคุณศัพท์ภาษาจีนกับภาษาไทยในด้านตำแหน่งหน้าที่ ลักษณะการซ้ำ โดยวิธีวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary research) ประเภทวิจัยคุณภาพ (Qualitative research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือตำราที่เป็นหลักภาษาหรือไวยากรณ์ภาษาจีนและภาษาไทยจำนวน 19 เล่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ การอ่านวิเคราะห์ประกอบตารางวิเคราะห์ เพื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบอย่างละเอียดในด้านตำแหน่งหน้าที่ ลักษณะการซ้ำของคำคุณศัพท์ในภาษาจีนกับภาษาไทย ด้วยการเขียนพรรณนาประกอบตัวอย่าง การนำเสนอผลการศึกษานี้โดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ภาษาจีนกับภาษาไทยพบว่า คำคุณศัพท์ภาษาจีนกับภาษาไทยมีความเหมือนและความแตกต่างกันในด้านหน้าที่ ตำแหน่ง และลักษณะการซ้ำคำ

จากตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับความเหมือนกันกับความแตกต่างกันด้านหน้าที่และตำแหน่งของคำคุณศัพท์ภาษาจีนกับภาษาไทย สามารถสรุปดังนี้

1. ความเหมือนกันและความแตกต่างกันด้านหน้าที่ของคำคุณศัพท์ในภาษาจีนกับภาษาไทย

1.1 ความเหมือนกันในด้านหน้าที่ของคำคุณศัพท์คือ สามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม ภาคแสดง และหน่วยขยายกริยาได้ในทั้งสองภาษา

1.2 ความแตกต่างกันด้านหน้าที่ของคำคุณศัพท์ในภาษาจีนกับภาษาไทยคือ เมื่อคำคุณศัพท์ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม การใช้คำคุณศัพท์ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนามนั้น คำคุณศัพท์ภาษาจีนจะซับซ้อนกว่า เช่นคำคุณศัพท์ภาษาจีนบางคำทำหน้าที่

เป็นหน่วยขยายนามได้ลำพัง แต่บางคำต้องใช้รูปแบบ “很(hěn)+คำคุณศัพท์+的(de)” รวมกันไปขยายนาม

เมื่อคำคุณศัพท์ทำหน้าที่เป็นภาคแสดง นอกจากคำคุณศัพท์ภาษาจีนทำหน้าที่เป็นภาคแสดงลำพัง คำคุณศัพท์หลายพยางค์หรือการซ้ำคำคุณศัพท์ใช้เป็นภาคแสดงจะต้องมีคำลงท้าย “的 de” มาประกอบ แต่คำวิเศษณ์ที่มีลักษณะคำคุณศัพท์ทำหน้าที่เป็นภาคแสดงจะอิสระกว่า นอกจากคำคุณศัพท์ภาษาจีนบางคำไม่สามารถทำหน้าที่เป็นภาคแสดง ที่เหลือเกือบได้หมด แต่ในภาษาไทย ถึงแม้มีคำศัพท์ทำหน้าที่เป็นภาคแสดงได้ แต่ไม่เรียกคำคุณศัพท์ แค่เป็นคำวิเศษณ์มีลักษณะคล้ายคำคุณศัพท์

เมื่อคำคุณศัพท์ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายกริยา คำคุณศัพท์ภาษาจีนบางคำต้องการคำช่วย “地 de” มารวมทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายกริยา แต่คำวิเศษณ์ที่มีลักษณะคำคุณศัพท์ในภาษาไทยจะอิสระกว่าคำคุณศัพท์ภาษาจีน

คำคุณศัพท์ในภาษาจีนทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมได้ แต่คำคุณศัพท์ภาษาไทยไม่สามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริม

2. ความเหมือนกันและความแตกต่างกันด้านตำแหน่งของคำคุณศัพท์ในภาษาจีนกับภาษาไทย

2.1 ความเหมือนกันด้านตำแหน่งของคำคุณศัพท์ในภาษาจีนกับภาษาไทยคือ เมื่อคำคุณศัพท์ภาษาจีนและคำวิเศษณ์ที่มีลักษณะคำคุณศัพท์ภาษาไทยทำหน้าที่เป็นภาคแสดง ตำแหน่งของคำจะวางไว้หลังหน่วยประธาน

2.2 ความแตกต่างกันด้านตำแหน่งของคำคุณศัพท์ในภาษาจีนกับภาษาไทยคือ เมื่อคำคุณศัพท์ทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายในภาษาจีนจะอยู่หน้าคำที่ถูกขยาย ถ้าคำคุณศัพท์ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมตำแหน่งจะอยู่หลังคำที่ถูกเสริม แต่คำคุณศัพท์ภาษาไทยเมื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายจะปรากฏอยู่หลังคำที่ถูกขยาย

จากตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเหมือนกันและความแตกต่างกันด้านลักษณะการซ้ำของคำคุณศัพท์ระหว่างภาษาจีนกับภาษาไทย สามารถสรุปดังนี้

1. การซ้ำคำคุณศัพท์ในภาษาจีนและภาษาไทยมีความเหมือนกันและความแตกต่างกันด้านรูปแบบ

1.1 ความเหมือนกันของการซ้ำคำคุณศัพท์ภาษาจีนกับภาษาไทยด้านรูปแบบ คือ การซ้ำคำคุณศัพท์มีรูปแบบ AA รูปแบบ AABB และรูปแบบ ABAB ทั้งในภาษาจีนและภาษาไทย การซ้ำคำคุณศัพท์ในภาษาจีนและภาษาไทยมีโครงสร้างส่วนน้อยเหมือนกัน เช่น “คำคุณศัพท์+คำคุณศัพท์” “คำนาม+คำคุณศัพท์”

1.2 ความแตกต่างกันของการซ้ำคำคุณศัพท์ภาษาจีนกับภาษาไทยด้านรูปแบบ คือ การซ้ำคำคุณศัพท์ภาษาไทย นอกจากรูปแบบ AA ยังมีรูปแบบ AA + (的 de) และรูปแบบ AA + (L er) ส่วนการซ้ำคำคุณศัพท์ภาษาไทยรูปแบบ AA มีรูปแบบการเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ด้วยนำคำซ้ำมาเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ โดยเน้นระดับเสียงวรรณยุกต์ของคำแรกเป็นเสียงวรรณยุกต์ตรี คำคุณศัพท์ภาษาจีนบางคำสามารถซ้ำได้เป็นรูปแบบ AABB และรูปแบบ ABAB คำคุณศัพท์ภาษาไทยไม่ได้ การซ้ำคำคุณศัพท์ภาษาจีนมีรูปแบบ A 里(li)AB และคำคุณศัพท์ที่ซ้ำเป็นรูปแบบ A 里(li)AB นั้น สามารถซ้ำเป็นรูปแบบ AABB ได้ทั้งหมด คำคุณศัพท์ภาษาไทยไม่มีลักษณะแบบนี้คำคุณศัพท์ภาษาไทยมีรูปแบบ A แสน A กับการซ้ำคำคุณศัพท์ที่เปลี่ยนเสียงสระที่คำคุณศัพท์ภาษาจีนไม่มี

2. ความเหมือนกันและความแตกต่างกันของการซ้ำคำคุณศัพท์ภาษาจีนกับภาษาไทย

ด้านความหมาย

2.1 ความเหมือนกันของการซ้ำคำคุณศัพท์ภาษาจีนและภาษาไทยด้านความหมาย คือ การซ้ำคำคุณศัพท์บางคำมีความหมายเน้นเพิ่มน้ำหนักของความหมายเดิม การซ้ำคำคุณศัพท์บางคำมีความหมายเบาลง ไม่เจาะจงแน่นอนอย่างความหมายของคำเดิม และการซ้ำคำคุณศัพท์บางคำมีความหมายเปลี่ยนไปจากเดิม

2.2 ความแตกต่างกันของการซ้ำคำคุณศัพท์ภาษาจีนและภาษาไทยด้านความหมาย ความหมายของการซ้ำคำคุณศัพท์ที่มีเฉพาะในภาษาจีนคือ การซ้ำคำคุณศัพท์บางคำมีความหมายแฝงแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบ และการซ้ำคำคุณศัพท์บางคำทำให้เกิดภาพความหมายของการซ้ำคำคุณศัพท์ที่มีเฉพาะในภาษาไทยคือ การซ้ำคำคุณศัพท์บางคำมีความหมายเหมือนคำเดิม และการซ้ำคำคุณศัพท์บางคำมีความหมายเพิ่มน้ำหนักเป็นพิเศษ

อภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ภาษาจีนกับภาษาไทยพบว่า คำคุณศัพท์ในทั้งสองภาษามีความเหมือนกันและความแตกต่างกัน

ความเหมือนกันของคำคุณศัพท์ในภาษาจีนกับภาษาไทยในด้านหน้าที่คือ คำคุณศัพท์ในทั้งสองภาษาสามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยขยายนาม ภาคแสดง และหน่วยขยายกริยาได้ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ เจิน จิ่งเหมียว 陈景苗 (Chén Jǐngmiáo, 2005) ที่กล่าวว่า “ภาษาจีนกับภาษาไทยอยู่ในตระกูลเดียวกัน แม้จะเป็นหน่วยขยายกริยาหรือเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยขยายกริยา ภาษาจีนกับภาษาไทยมีความคล้ายคลึงกัน.....”

ความเหมือนกันของคำคุณศัพท์ในภาษาจีนกับภาษาไทยในด้านตำแหน่งคือเมื่อคำคุณศัพท์ทำหน้าที่เป็นภาคแสดง ตำแหน่งของคำคุณศัพท์จะวางไว้หลังหน่วยประธาน สอดคล้องกับกับนวรรณ พันธุมธา (2510 : 160) ที่กล่าวไว้ว่า “..... ภาษาไทยนั้น นักภาษาศาสตร์จัดให้เป็นภาษาที่เรียงแบบ ประธาน(s) + กริยา (v) + กรรม (o)”

ความเหมือนกันของคำคุณศัพท์ในภาษาจีนกับภาษาไทยในด้านลักษณะการซ้ำ คำคุณศัพท์คือ การซ้ำคำคุณศัพท์ในทั้งสองภาษามีรูปแบบที่ซ้ำเหมือนกันด้านรูปแบบ AA รูปแบบ AABB เนื่องจากภาษาจีนกับภาษาไทยอยู่ในตระกูลเดียวกัน จัดเป็นในประเภทภาษาคำโดด เป็นภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์ แต่ไม่มีวิภัติปัจจัย ซึ่งการซ้ำคำเป็นวิธีหนึ่งในการสร้างคำใหม่ ซึ่งต้องมีความเหมือนกันในการซ้ำคำ ดังนั้นภาษาจีนกับภาษาไทยมีความเหมือนกันในด้านตำแหน่ง หน้าที่และลักษณะการซ้ำคำของคำคุณศัพท์

ส่วนผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบคำคุณศัพท์ในด้านหน้าที่ ตำแหน่ง และลักษณะการซ้ำคำพบว่า คำคุณศัพท์ในภาษาจีนกับภาษาไทยมีลักษณะใกล้เคียงกัน แต่ก็มี ความแตกต่างกัน ด้วยวัฒนธรรม สังคม และประวัติศาสตร์ของแต่ละประเทศมีลักษณะเฉพาะ ภาษาในประเทศนั้นก็มีลักษณะเฉพาะ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรมก็ทำให้ภาษาในแต่ละประเทศมีความแตกต่างกัน สมพงษ์ วิทิตศักดิ์พันธุ์ (2542 : 63) กล่าวไว้ว่า “การเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมืองการปกครองที่ผ่านมา ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของภาษาอย่างมากมาย” ซึ่งทำให้หน้าที่ ตำแหน่ง และลักษณะการซ้ำคำคุณศัพท์ในภาษาจีนกับภาษาไทยมีความแตกต่างกันด้วย โดยเฉพาะในด้านการซ้ำคำคุณศัพท์ เพราะการซ้ำคำเป็นวิธีหนึ่งที่เป็นลักษณะเฉพาะของการสร้างคำในภาษาจีนกับภาษาไทย แต่ละภาษาจะมีวิธีการสร้างคำที่แตกต่างกัน การซ้ำคำคุณศัพท์ก็เกิดความแตกต่างกันไป การซ้ำคำคุณศัพท์ในภาษาไทยมีคำซ้ำที่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ และคำซ้ำที่ไม่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ ถ้าเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ ก็จะเปลี่ยนเป็นเสียงสูงทั้งเส้น

ผลการศึกษาคำคุณศัพท์เชิงเปรียบเทียบให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในทั้งสองภาษา เปรมจิต ชนวงษ์ (2542 : 16) กล่าวไว้ว่า “การศึกษาภาษาเชิงเปรียบเทียบหรือภาษาศาสตร์เปรียบเทียบ (Contrastive Linguistics) เป็นการศึกษาเปรียบเทียบภาษาที่อยู่ในตระกูลเดียวกันเพื่อดูความแตกต่าง หรือความคล้ายคลึงกันในเรื่องต่างๆ แล้วนำไปใช้ในสาขาที่เกี่ยวข้องอื่นๆ”

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ภาษาจีนกับภาษาไทย” ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะหน้าที่ ตำแหน่ง และลักษณะการเข้าคำคุณศัพท์ในภาษาจีนกับภาษาไทย ดังนั้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอนคุณศัพท์ภาษาจีนและภาษาไทย จึงขอเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

ผลการศึกษสามารถช่วยนักศึกษาที่เรียนภาษาจีน หรือภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้ในการเรียนคำคุณศัพท์ ทำให้ผู้สอนกับผู้เรียนสามารถเข้าใจหน้าที่ ตำแหน่ง ลักษณะการเข้าในทั้งสองภาษามากขึ้น การใช้งานวิจัยนี้จะช่วยผู้ที่สนใจการศึกษาเปรียบเทียบภาษาจีนกับภาษาไทย หรือภาษาต่างประเทศได้อีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างของคุณศัพท์ภาษาจีนกับภาษาไทย

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเข้าคำคุณศัพท์ภาษาจีนกับภาษาไทยในด้าน

ความหมาย การเปลี่ยนเสียง และหน้าที่ตำแหน่งอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ภาษาจีนกับภาษาไทยกับคำคุณศัพท์ของ

ชาติอื่น ๆ

2.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของคำคุณศัพท์ในภาษาจีนกับคำวิเศษณ์ใน

ภาษาไทย